

JOSIP PIP ŠKIFIĆ

ŽUTA ŠATIRANA RUŽA

JOSIP PIP ŠKIFIĆ

ŽUTA ŠATIRANA RUŽA

ŽUTA ŠATIRANA RUŽA

ŽUTA ŠATIRANA RUŽA

J O S I P - P I P Š K I F I Ć

Josip-Pip Škifić
ŽUTA ŠATIRANA RUŽA

Biblioteka Brnestra
Knjiga druga

nakladnik
Općina Ližnjan - Lisignano

za nakladnika
Maja Cvek

urednici
Natalija Grgorinić i Ognjen Rađen

lektura i korektura
Natalija Grgorinić

oblikovanje naslovnice i teksta
Ognjen Rađen

tisak
Og grafika, Ogulin

Copyright © Josip-Pip Škifić, 2014.

CIP - Katalogizacija u publikaciji
Sveučilišna knjižnica u Puli

UDK 821.163.42-1

ŠKIFIĆ, Josip-Pip
Žuta šatirana ruža / Josip-Pip
Škifić. - Ližnjan : Općina Ližnjan,
2014. - (Biblioteka Brnestra ; knj. 2)

Stihovi.
ISBN 978-953-56877-2-6

*Sve što sam u životu volio,
želio i o čemu sam maštao,
bila je:*

žuta šatirana ruža

POGLED U ZEMLJU

Jesi li i ti osjetila
čudesnu nit ljubavi
kada su nam se pogledi sreli?
Oboje smo u zemlju pogledali.

NJEN LIK

Poput plutenog čepa
sred oceana,
plivam u boli spoznaje
neprihvaćene ljubavi – beznadan.

Izgubio sam moć razaznavanja
ljudskoga lica
i ostao sâm
u apokaliptičnom prizivu života.

Sve su mi ulice nepoznate,
skliske, uprljane, slane.
Procesija ljudi što u njih bulji
nalikuje paradi pajaca.

Kamo god pošao,
svugdje njen lik,
zapisan na nebu,
plamti u blještavilu paklene boli.

SJEĆANJE NA PRIJATELJSTVO

U svakodnevici života
prolazim putem
kojeg više ne poznajem,

koji je odmakao sredini života.
I na tim zalutalim prostranstvima
pronalazim jednu jedinu stazu,
što vraća me u zbilju,
a to si ti.

U tebe sam se zaljubio,
tebe ću vječno voljeti!
Znam, i ti imaš dušu
i ti znaš voljeti.

Zamijetio sam to u tvome oku
dok smo još samo
prijatelji bili.

ŽUTA ŽELJA

Želio bih biti
žuti cvijet
i žut da je
cijeli svijet.

Možda bi i usne moje
žute bile,
il' od svijeta
il' od cvijeta?

Molit ću dragog Boga,
da mi leptir žuti
na njih sleti,
kad će moći, kad će htjeti!

SREĆA DANA

Sreća koju donosi današnji dan
ne bi bila tako velika,
kada ne bi bilo spoznaje
da ti postojiš.

Ni ljubavi ne bi bilo
da te nema.
Ni mene bez tebe
ne bi bilo.

TRAŽIM TE

Sjedim pored staroga kamina
dok mi razigrana bura
maštovne misli raznosi:
Tražim te.

Daljine prelijećem brzinom želja
i žudim tvoj smijeh,
toplinu dodira,
snagu zagrljaja.

Želim tvoju blizinu,
okus usana i muk tijela,
što će mi šutnjom
podariti ljubav.

Tražim te!

ŽMIRKAVO PLAVETNILO

Poput djece
trčkarali smo
livadom prepunom
žutog cvijeća,
žmirkavog plavetnila.

Zvali smo je:
ljubav.

MISLI

Kada bih misli i želje
poput stranica knjige
prelistati mog'o,
bilo bi ih mnogo.

Na jednoj bih stranici stao,
tamo gdje si ti,
jer najviše sam
ljubavi i misli tebi dao.

TRAG POLJUBACA

Ljeto samo što nije,
a kapi kiše ispiru usne,
trag poljubaca
kojima u snu sam te ljubio.

Hoćemo li budni
ti i ja jesen dočekati?
Tada, kada ljubav sazrije,
tebi ću je pokloniti.

KADA JEDNOM KIŠA BUDEM

Znam što činim.
Volim te.
Pišem ti pjesme
i tražim te.

Prevrćem tvoje tijelo,
tražim ključ srca
da u njega uđem
i tamo ostanem.

Sam ću se zaključati, ući
u labirint tvojih misli;
znam, neću pronaći put do mene
jer mene nema u tebi.

Ni ljubavi nema
u tebi
za mene.

Kada kiša budem,
kapima ću ti pričati
koliko te volim,
a ti ćeš voljeti nekog drugog

i bit ćeš njegovo inje,
hvatati se
za njega,
za njegove grane.

Ja ću te i dalje voljeti
i biti zrno pijeska,
što ćeš ga otpuhnuti
neodlučna.

Znam, ne znam izreći
sve ono što ti u sebi govorim.
Ne znam biti mjesec
ni plavetnilo bistre vode,

što žubori u tebi.
Želim ostati
onaj mali potočić
u kojemu se kupáš.

Zrno posijano u tebi
iz kojega će izniknuti naše žito.
Ja ga neću žeti,
ali znat ću da te volim.

ZOV SUDBINE

Je li to zov sudbine
ili slutnja što nas prati?
Kotač osmijeha što se vrti
možda i u našu zbilju navrati.

A ja bih ljubav
zlatom da zažari,
da nam se poljupci
pretoče u rijeku.

Možda sunce
nebo ozari,
ili suze sreće
same poteku.

CIJENA LJUBAVI

Danas ću
cijeli dan
s tobom biti
i ljubav ti darivati.

Ako ti misao
na mene poleti,
pusti vjetru
da ti ljubi lice.

Zato te,
draga, molim:

Poslušaj šapat poruke
jer samo ti, ja
i vjetar znamo
koliko te volim.

ŽUTI PUPOLJAK

Žuti je pupoljak bila,
nadohvat ruke mi cvala,
u ružu se pretvorila,
drugi je ubrao.

TI U MENI

Kada ptice letjeti zaborave
i kada vrijeme poteče naopako,
i tada ću u sebi nositi tebe
i voljeti te jako, jako!

ŠETNJA PO KIŠI

Sjećaš se,
šetali smo gradom mokri.
Kiša je ispirala
naš trag.

Prekrivali su nas
sivi olovni oblaci.
Svuda oko nas
sjala je sreća.

ZAMAGLJENA ZNATIŽELJA

Dan kao svaki drugi,
prolazan.
Magla vidike magli,
oku pogled krati.

Samo mi još
misao korača
sputana cenzurom
osjećaja – ljubavi.

A znatiželja pita:
Hoće li se ikada razvedriti?

SNAGA LJUBAVI

Tražim te po kiši,
na krilu oblaka
nošenog vjetrom.

Prilazim i
nježno te ljubim.
Ništa nije daleko.

Ništa nije nemoguće,
jer je ljubav jača.

ZAŠTO

Zašto me ostavljaš na kiši
i puštaš mi dušu da
u čekanju vene?

Kada znaš da mi radosti
i života nema,
bez tebe, voljene žene.

ČEKANJE

Osjećam te blizu
kao laticu nježnu,
netaknutu.

Ipak slutim da ću te
prepoznati nekada.
Ako me naučiš na čekanje,
na nadu.

MOJA MISLI

Dozvoli mi da te volim.
Dobro bi bilo,
kada bi ljubav imala
učinak misli,

dodijelio bih te sebi
zauvijek.
Moja vječita misli.

ŠUTNJA

Mila,

iz šutnje ti
misli čitam
i shvaćam sve
što reći bi htjela,

tvoje mi sive
olovne slutnje
grč i bore
ne skidaju s čela.

Je li i sada
jaglac zaliven,
suzom što si je
od mog oka skrila,

pusti suzu
nek potokom teče,
jer samo se tako
liječi rana duboka.

Slutiš li
kamo sve muk nas vodi?
U nemir
požude – čari.

Reci barem nešto
da utjeha bude duši,
da se suza s mog lica
zavrela
posuši.

PLAMEN VATRE

U mojim si mislima
vječno čarobna i draga.
Plamen vatre
što izgara razum.

Stotinu neodgovorenih
pitanja,
a odgovor samo jedan,
u tebi.

BLJEŠTAVA NAŠA LJUBAV

Naša je ljubav:
buket mirisnih ruža,
podražaj bujice
što izvire u nama,
lijepi se na licu
poput pomade.

Ona boli,
liječi,
ponekad pelin,
ponekad melem.

Izobličuje vrijeme,
bliskost u daljini,
jeka u guduri
labirinta.

Blještavilo
za ništavilo.

BURA U MENI

Slušam buru kako zavija
i prisjećam se trenutaka
osmijeha, sreće –
otpuhanih.

Tko zna, hoće li se bura
što prelijeće pored nas
više ikada vratiti,
ili će to biti neki drugi vjetar –
nama već odsanjan.

Bura potpaljuje vatru,
a vatra u meni tinja.

TVOJA MISAO O MENI

Ako ti se misao,
makar i na tren,
u pticu pretvori,
pustit ću je da na moje usne sleti
i neću joj dati da odleti!

Ako i u dušu moju
misao tvoja navrati,
i tamo će sebi
mjesta naći.
Od srca ćeš moga saznati
koliko mi znači.

JUTRO

Jutro čekam,
prevrćem se po krevetu,
tražim tvoju ruku,
tvoje usne.

Negdje ptica neprestano
ponavlja svoj pjev.
To kos zove
svoju družicu.

A ja?
Maštam o tebi
i čekam kada će svanuti.

BUĐENJE

Budi se dan
i moje se misli bude
i moja se mašta budi
i želje se moje bude.

Sunce je
prigrnilo jutro
i ljubi ga
u tišini svitanja.

Svi se raduju jutru
i razbuđuju svoje želje,
meni preostaje još samo
čekanje

i nada da ćeš me
nekada i negdje prepoznati
i shvatiti suštinu
prolaznosti života.

Razmisli!

JUTARNJA KAVA

Ispijam jutarnju kavu srk po srk
da što duže traje,
iz šalice osmijeha
što mi ga nudiš.

Šapućem ti bezbroj puta
istu misao,
jer drugo ne znam.
Osmijehom mi osjeća je budiš!

IDILA

Oko mene nebo,
more i sunce.
Ti u mojim mislima.

Jedna žena,
jedan – žuti cvijet – idila.

POLJUBAC RUŽE

Pjev ptica navješćuje
sunčani dan.
Ruža pognula glavu i

usnama dotakla pupoljak
koji samo što procvao nije
u zanosu ljepote, ljubavi.

Pjesničkom dušom
maštam trenutak što ostaje prikovan
plahotom prirode u meni,

nemoćan probuditi
let leptira,
spoznaju da sam i ja cvijet.

MOJA NEISPJEVANA PJESMA

Budi moja vječna
neispjevana pjesma,
misao
koja mi ne izlazi iz glave.

Najljepša ruža
mirisna đardina,
svjetlo probuđenog dana
– moja istina.

ONA

Ona,
božanstvena luč
čudesnog svijeta
ljepote,

svugdje sam je nosio.
A ona, kada sam bježao
od života, od stvarnosti,

bila je
nadohvat
nedostižna.

TAJNA MOJE LJUBAVI

Patetika, laž, taština ili pohota?
Ma, ne!
To kiša ponavlja pjesmu ljubavi,
stih, što ti si ga ispisala.

„Negdje daleko jedna ruža spava,“
uzvraćam na tvoj pjev.
Mirisni opojni cvijet što me začara,
i u roba pretvori.

Čekam da mi sitnicom
laticu jednu pokloniš,
koju ću mirisavu sakriti u svijet tajni
kao trajni trenutak istine.

A kiša i dalje pada
i samo ona zna
tajnu moje ljubavi.
A i ti možda.

TI POSTOJIŠ

Topla ljetna večer,
blagi povjetarac hladi dušu,
a u mojoj misli Ti.

Miješam želje i maštu
i poput špila karata
polazem pred nas.

Uvijek si ti na prvome mjestu.
Ti, i kada šutiš
i kada prevagne spoznaja:
Ti postojiš!

ŠERETSKI OSMIJEH MJESECA

Kao što leptir tiho slijeće na cvijet,
tako ću i ja noćas
nježno prići tvojim usnama
i obrati nektar sa njih.

Kao što sunce
tiho prilazi jutru,
tako ću i ja tebi prići
i šapnuti: volim te.

A mjesec će
šeretskim osmijehom
razotkriti naša naga tijela,
uzdrhtala.

MAŠTANJE O TEBI

Ni ne slutiš koliko te volim
u noći dok mjesečinu iz prikrajka molim
da mi umjesto mjeseca i zvijezda
tebe donese.

Ovako, samo maštati mogu:
oči tvoje što svijetle u tami
usnama da prinesem svojim
kada ljubiti te poželim,
kad poželim da smo sami.

BESRAMNA LJUBAV

Volim te potajno
u oblacima mašte,
nježno;
volim te – besramno.

Znam da te volim
i znam da te ne smijem voljeti,
a opet te volim
– besramno.

Ne znam
dokle ću te još voljeti,
jer sva je moja ljubav beskrajna
– besramna.

I misli su moje besramne
i riječi su moje
besramne.
VOLIM TE!

Jednom, kada shvatiš
moje riječi,
spoznaju moje ljubavi
i ti ćeš mene voljeti – besramno.

ALKEMIJA

Slijevam grozdov sok u ždrijelo
tražeći mudrost,
ali njoj ni traga.
Vino me opija.

Dovodi me u fazu
kada riječ ne znači jezik,
već izglavljeni krik
ni čovjeka, ni zvijeri.

Pretvaram vino u pjesmu,
pjesmu u krik.
Alkemija zbilje,
a ti me ne slušaš!

Ako je neljudski to,
kad ti kažem da te volim,
onda više ne želim
biti čovjek!

A ako budem nečovjek,
moj će se svijet preliti
preko ljudskih granica
u potrazi za životom, za tobom.

MAŠTANJE USNULIM GRADOM

Koliko sam se samo puta
hodajući zamračenim ulicama
usnulog grada moje mladosti
pita: hoću li te ponovo sresti?

Hoću li ti ikada moći
objasniti svoju ljubav,
koju nisi prepoznala
dok je u samoći mojoj umirala,

u mojim mislima o tebi,
na način koji sam samo ja poznavao,
za koji sam samo ja imao ključ
izlaska iz vlastitog inferna.

POLJUBIMO SE

(ČAROBNI PLES ZVIJEZDA)

Pri pomisli na tebe,
nestajem i tonem
poput prošlosti
u tišine i bespuća.

Samo još Ti,
žuta šatirana ruža,
živiš i letiš svemirom
svezemaljskih prostranstava.

Sada gledaš mjesec,
čekaš crnog mačka,
na prozoru iznad glave
trodijelnog pogleda u svijet.

Skoro će udar groma
raznijeti tišinu
i ponijeti te
u zagrljaj drva sanjalice.

Promatrat ću iz prikrajka,
kako veneš u čekanju
inatljive potrage
za novim nepojmljivim prkosima

čarobnog plesa
zvijezda.
Barem da sam te poljubio,
na rastanku?

SAN PAHULJICE

Zašto si se otopila,
pahuljice,
što u srcu
sam te čuv'o?

Među svima,
samo tebe sam
sa sobom nosio
i u te se zaljubio.

Prisjetiš li se ponekad
snova,
što smo ih
skupa snili,

ljepote poljubaca,
osmijeha i mašte,
svih onih mjesta
gdje zajedno smo bili?

Sjećaš li se obećanja
što u zanosu sreće
jedno smo ih drugom dali?
Kada svjesno smo, svjesno, ljubav krali.

NOĆ PLAČLJIVA SRCA

Noćas sam mjesecu
zatvorio vrata
da ne uđe
u moju sobu

jer sam želio samo
s tobom podijeliti san
kojega nažalost
nije bilo.

Noćas sam cijelu noć
slušao krik srca
i s njim
plak'o,

pisao ti poruke srca
očajnika:
volim te, volim,
iskreno i jako.

PORUKA SRCA

Ti si potok
što u meni žubori,
kap,
što u njemu se toči.

Slušao sam budan
šapat poruke srca,
s tobom u zagrljaju
neprospavane noći.

KRIK RANJENE DUŠE

Mila, zašto skrivaš pogled,
dok iz prikrajka
tražim
tvoje oko?

Zar se bojiš
da nam se misli dotaknu?
Il' se bojiš krika
ranjene duše,

što u beznađu
traži trunku uzvraćene ljubavi?
Blijesak nade za koju slutim
da umire.

Da sam barem tama,
svaku bih se večer
zavukao u tvoju sobu
i s tobom provodio noći.

Uživao u mekoći usana
i prkosne šutnje, tek ponekad
prislonio usne na tvoje
razgolićeno rame,
i poželio ti
laku noć!

BLAŽENI MJESEC

Blaženi mjesec
što se jutru sklanja
u žutome slapu
blijeska ljepote,

noćas se nagledao
opijene strasti,
raskoši vidokruga
tvoje ljepote.

DILEMA

Zašto li te tako volim?
Jesi li ikada pokušala
pronaći odgovor u sebi,
a da si pritom sanjala nas?

Ja, da!

MIRISNI ZVUCI MISLI

Mirisni zvuci mašte,
što su se motali
oko mene,
toga su dana okopnili zauvijek.

Nisu to bili lanjski snjegovi
ni zabravljene panteoni
čuvani i okruženi
zatrovanim, naoštrenim helebardama.

Bile su to misli,
što su poput šišmiša
poletjele u izgubljenu noć
ugaslih zvijezda padalica.

Život koji sam sanjao,
koji sam želio i mogao imati,
toga se trena rasplinuo i nestao.
Ostavio mi je samo misao na tebe.

KIŠA IZ ALPAMIŠA

Slušam slap bujice,
što slijeva se olukom,
čekam udar groma koji
samo što krenuo nije
u zaraćenom svemiru
sivih oblaka.

Sve se to događa
u bezimenom, izgubljenom
svijetu bogomdanog
planeta Alpida.

U Alpamišu sve je
nebesko i sve moguće,
smak svijeta,
jer se Noa ne spominje,

a ni tvoje ime.
Ono će nestati,
tek onda,
kada mene ne bude.

LJUBAV

Metafora okruženja.
Kritična točka
strelišta.

Fraza štovališta.
Lažna farsa
veličina.

Ljubav, brojilica afera.
Psihijatrijska pretraga
luđaka.

Glavni junak,
oštar kritičar
nepravilnosti.

Pošteni nuditelj
sumnjivih morala.
Licemjer.

Ljubav, nepročitana knjiga.
Strana svijeta,
nepoznanica.

ICHFORM

S prikrajka promatram
tek olistala stabla i
osluškujem priču uspaničene duše,
strah od pridošlih spoznaja.

Bez utjehe, bez osmijeha.
Ezoterična priča nikada dovršena.
Rekao bih:
„Ichform“.

LJUBAVNA SJETA

Pjesničkom dušom
doživljavam proljeće
u jeseni života.

Mladenačkom maštom
oslikavam ti lik,
dok mi ruka drhtavo
dotiče tvoje lice.

A vrijeme
zamračuje razum,
jer sve su mi slike
blijede,

osim ljubavne sjete,
sjećanja na obećanja,
na tebe.

MAGLENI POGLED

U tebi rijeka pjeva,
s njom i moja duša.
Taj suton što će noćas
na nas pasti,
bit će sunčani grozd
prolivenih boja.

Svuda oko sebe
magleni pogled vidim,
u časovima samrtnim
što jekom zvone.

Hoću li ikada
slušati pjesmu slavuja
i udisati miris tvoje kose?
Plavetni miris - neprobuđene
jutarnje rose.

NEKA ZVIJEZDA DALEKA

Misao na tebe
sklapa mi oči
dok uz otvoreni prozor
berem zvijezde u grozdove
da ti ispletem vijenac.

Negdje daleko
čujem šum vode.
To more miluje obalu
i poljupcima raspliće
plavetnu kosu.

Oni će zagrljeni
utonuti u san,
a ja ću cijelu noć
tražiti zvijezdu

koja se skrila duboko u meni,
daleka – nedostižna.

KRIŽ

Ako želiš sačuvati tajnu,
šuti!
Slijedi moj mig
i prst preko usta,
križ.

Svima reci da ne postojim,
da sam umro,
da sam pokopan na proplanku
u sjeni
stoljetne masline,

jedinog svjedoka ponora
koji me progutao,
i sada čamim u utrobi
neiskazanih, odbačenih strasti.

Ako želiš sačuvati tajnu,
šuti!
Slijedi moj prst preko usta,
križ.

EGZALTACIJA

Ponekad se pitam
je li to stvarnost
ili samo egzaltacija
vlastite misli –
neprobudjenog sna?

Jedno je sigurno:
još mi uvijek
moždanim vijugama kruže
sulude vibracije
ljubavi.

Mlad sam!
Da, mlad, odzvanja u meni
bilo poludjele krvi,
što se poput sumanute rijeke
stropoštava u sve udove tijela.

Sunce, svjedok rođenja
i brojalice godina i grijehova,
šeretski plete oprostajni vijenac
zamračena života.

Vidim: valja mi poći.

UZDAH LJUBAVI KOJA UMIRE

U posljednje te vrijeme
ne susrećem
u svojim pjesmama,
kao da više ne stanuješ u meni.

Ni priče nam nisu iste,
ni oblaci
što prelijeću
iznad ptica.

O, ljubavi moja plava,
umireš u stihu
sjećanja koje nestaje,

u slici ruže
što više ne opija
šatirom i mirisom.

Ti si sada na drugom kolosijeku
vlaka, što je protutnjio u nama
grohotom i zvukom vriska
raštimate harfe,

samo obični mjehurić
u pjeni,
uzdah što se otopio u sjeni,
u tebi, u meni.

LJUBAV NESHVAĆENA

Trajala je poput
života noćnih leptira,
nekoliko trenutaka,
i ostavila trag,
rane koja peče.

Ljubav neshvaćena.

KALENDAR VREMENA

Prevrćem slike sjećanja
da povratim mladost.

Nigdje ni traga
osmijeha, sreće,
u kolopletu života,
u nemoći vremena.

PONOS, UTJEHA MOĆI

Ponos je utjeha moći,
mene, što priječim oku
da suzu kane.

Neka mi ranjenu dušu
bol na lomači spali,
odati neću tajnu
što u sebi skrivam.

Čežnja moja
u čekanju sniva
da kroz jaz jave
maštovni šapat šapne.

I ti ćeš možda jednom
shvatiti bol.
Kada razum
na sjetnoj starosti zapne.

LIŽNJANSKA DUPLA ZVONA

Nisam vidar,
što stihom liječi rane.
Samo sam pjesnik,
što ljubav i zvijezde veze u đerdane,

kamenje što kuje u zlato,
a tugu pretvara u žutoga leptira.
Suzama svojim mijesim prah u blato,
duša mi veća od nemira svemira.

Šatir žute ruže samo za tebe kradem
i sklanjam duboko,
duboko poput tajne
u njedrene dubine.

Kada mi i posljednja lađa
s nadom potone,
ne žali me! Ne reci ni riječi!
Isprati me šutnjom.

Neka mi samo dupla
ližnjanska zvona zvone!

O AUTORU

Josip-Pip Škifić rođen je 14. lipnja 1938. u Ližnjanu. Škole je pohađao u svom rodnom mjestu, u Puli i u Vinkovcima. Agronomski fakultet završio je u Zagrebu i stekao zvanje dipl. ing. agronomije. Radni vijek proveo je u Puli i sada je u mirovini. Posljednjih godina radnog staža bio je privatni poduzetnik te je nalazio malo više vremena za svoju vječnu ljubav – poeziju.

Poznati je zaljubljenik u prirodu i more, ali i u svoj Ližnjan i Istru. Nikada se nije libio istaknuti: „Kada bih se ponovno rodio, opet bih želio da to bude Ližnjan!“ – to se vidi u njegovom cjelokupnom književnom radu, a naročito u poeziji na materinskoj ližnjanskoj čakavštini.

Osim poezije, piše i prozu. U pričama i feljtonima opisuje događaje i ljude iz svoga kraja. Opisi su istiniti, ponekad hiperrealistički. No, kako su pojedine osobe iz tih priča još uvijek žive, a zapisi zadiru u sferu intime, odgodio je do daljnjega njihovo objavljivanje.

Autor je do sada tiskao dvije zbirke čakavskih stihova, *Spominjci* (2000.) i *Šapat zvona* (2006.) te zbirku pučkih izreka, također na čakavštini, *Tako su govorili naši stari* (2005.), sve u izdanju Ogranka Matice hrvatske Pula. Od 2004. do 2011. obnašao je časnu dužnost predsjednika pulskog ogranka ove ugledne nacionalne institucije. I dalje piše i sprema se objaviti nove knjige.

SADRŽAJ

Pogled u zemlju, 11	Moja neispjevana pjesma, 42
Njen lik, 12	Ona, 43
Sjećanje na prijateljstvo, 13	Tajna moje ljubavi, 44
Žuta želja, 14	Ti postojiš, 45
Sreća dana, 15	Šeretski osmijeh mjeseca, 46
Tražim te, 16	Maštanje o tebi, 47
Žmirkavo plavetnilo, 17	Besramna ljubav, 48
Misli, 18	Alkemija, 49
Trag poljubaca, 19	Maštanje usnulim gradom, 50
Kada jednom kiša budem, 20	Poljubimo se, 51
Zov sudbine, 22	San pahuljice, 52
Cijena ljubavi, 23	Noć plačljiva srca, 53
Žuti pupoljak, 24	Poruka srca, 54
Ti u meni, 25	Krik ranjene duše, 55
Šetnja po kiši, 26	Blaženi mjesec, 56
Zamagljena znatiželja, 27	Dilema, 57
Snaga ljubavi, 28	Mirisni zvuci misli, 58
Zašto, 29	Kiša iz Alpamiša, 59
Čekanje, 30	Ljubav, 60
Moja misli, 31	Ichform, 61
Šutnja, 32	Ljubavna sjeta, 62
Plamen vatre, 33	Magleni pogled, 63
Blještava naša ljubav, 34	Neka zvijezda daleka, 64
Bura u meni, 35	Križ, 65
Tvoja misao o meni, 36	Egzaltacija, 66
Jutro, 37	Uzdah ljubavi koja umire, 67
Buđenje, 38	Ljubav neshvaćena, 68
Jutarnja kava, 39	Kalendar vremena, 69
Idila, 40	Ponos, utjeha moći, 70
Poljubac ruže, 41	Ližnjanska dupla zvona, 71
	O autoru, 73

Biblioteka Brnestra okuplja naslove u izdanju
Općine Ližnjan, a za cilj ima predstaviti književne
radove stanovnika Općine i književne radove o
mjestima i ljudima pod okriljem Općine Ližnjan.